

Arrest

nr. 318 817 van 18 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANDERHAEGEN
Berckmansstraat 89
1060 SINT-GILLIS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 24 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VANDERHAEGEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U bent een Orthodoxe Tigrinya van Eritrese nationaliteit. U bent geboren in het dorp Anguja (ofte Umm Gurja), in de staat Qadarife, te Soedan.

U ging niet naar school en stond uw familie bij door op jonge leeftijd te werken als waterdrager. Later werkte u mee op het veld.

Omstreeks 2018 vertrok uw vader naar Adi-Keyeh, Eritrea om voor zijn moeder te zorgen. Sindsdien heeft u van hem geen nieuws meer.

Al van jongs af aan werd u slecht behandeld door de Soedanese bevolking, zo werd u regelmatig uitgescholden en zelfs bestolen. U had ook geen recht op een paspoort of identiteitsbewijs.

U vertrok in februari 2022 vanuit Soedan naar Libië waar u zo'n zeven maanden verbleef. Vervolgens doorkruiste u Italië, Frankrijk en uiteindelijk België. U arriveerde hier op 22 november 2022 en diende op 29 november uw verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Eritrea vreest u opsluiting en verplichte militaire dienst.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een document van het Belgische Rode Kruis betreffende het zoeken naar van uw vader, foto's van u en uw familie, een Belgisch document van een neurochirurg in verband met bepaalde rugklachten en uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst moet worden gesteld dat de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd (zie kopie in administratief dossier) aantonen dat u op het ogenblik van het onderzoek d.d. 22/12/2022 reeds meer dan 18 jaar was (kans van 99%). De conclusie die getrokken wordt na het onderzoek is dat u op datum van 22/12/2022 een leeftijd had van 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeed op het moment van uw verzoek dd. 29/11/2022 (u verklaarde toen immers geboren te zijn in 2005 en bijgevolg 17j oud te zijn), ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid reeds, zeker aangezien u bij uw verzoek in Italië als geboortjaar 2000 had opgegeven, wat beter overeenkomt met de vaststellingen van het medisch onderzoek.

Het CGVS oordeelt verder dat u er niet in slaagde aannemelijk te maken dat u effectief over de Eritrese nationaliteit beschikt.

Vooreerst moet gewezen worden op uw verschillende verklaringen in zowel België als Italië:

- In Italië verklaarde u op 6 november 2022 dat uw naam **Y.I.** was en dat u de **Soedanese nationaliteit** had (zie ITDUB, DLCI, d.d. 12/12/2022). Dit terwijl u in België verklaarde G.G.M. te heten en de Eritrese nationaliteit te hebben (Verklaring DVZ, d.d. 22/02/2022). Zoals hierboven reeds werd aangehaald vermeldde u eveneens verschillende geboortedata in Italië en België.*
- Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u dit deed omdat u zo gemakkelijker op een vliegtuig naar Sicilië kon (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 24/05/2024, NPO, p. 3). Het blijft dan evenwel vreemd dat u hier meteen van bij de registratie van op de hoogte zou zijn en dan ook nog meteen een andere naam en geboortedatum opgaf.*
- U verklaarde, zoals hierboven reeds vermeld, bij uw registratie geboren te zijn op 07/07/2005. Op basis van het leeftijdsonderzoek uitgevoerd in België blijkt u evenwel vijf jaar ouder (zie onderzoek van de KU Leuven, d.d. 22/12/2022). Tijdens uw onderhoud op het CGVS, na de medische tests, verklaarde u dan ook in 2000 geboren te zijn. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen stelt u dat uw moeder u zei dat u in 2005 geboren bent (NPO, p. 4). In Italië stelde u echter wel in 2000 geboren te zijn, en bleek u dus niet op de hoogte van het geboortjaar dat uw moeder u zou verteld hebben.*
- Op 29/11/2022 verklaarde u Soedan ontvlucht te zijn omdat u uw familie financieel wilde bijstaan (fiche niet-begeleide minderjarige, d.d. 29/11/2022, p. 3). Nadien verklaarde u dat dit echter zou komen omdat u **geen rechten had en raciaal belaagd werd** (NPO, p. 5).*
- U verklaarde bij uw eerste registratie dat uw vader zich al 4 jaar in Idekeyne/Adi Keyeh (Eritrea) bevond om voorfamilie te zorgen (FNBM, p. 2). Vervolgens verklaarde u dat hij, samen met uw moeder, vermist was sinds 2018 (Verklaringen DVZ, vraag 13).*
- Op het CGVS verklaarde u dan weer dat enkel hij - zonder uw moeder- naar Eritrea vertrokken was maar dat u niet wist waar naar toe (NPO, p. 12). Bij confrontatie - en nadat de protection officer u zei dat u eerder verklaard had dat uw vader in Idekeyne (Adi Keyeh) verbleef - verklaarde u uiteindelijk dat hij inderdaad naar*

Adi-Keyeh was voor zijn moeder (NPO, p. 12). Bijgevolg kan aan de zogenaamde verdwijning van uw vader geen geloof gehecht worden. Dat u er niet in slaagt een eenduidig verhaal te vertellen over waar uw vader zich - in Eritrea - zou bevinden, tast eveneens de geloofwaardigheid van uw band met Eritrea aan, zoals verder nog zal blijken.

- Bij uw initiële registratie liet u optekenen dat u in Soedan in een vluchtelingenkamp verbleef, u vernoemde uitdrukkelijk Al-Qadarif - vluchtelingenkamp (zie FNBM, p. 1), wat u echter ontkende bij het CGVS (NPO, p. 14).

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. De vaststelling dat u deze plicht verzaakte is vanzelfsprekend nefast voor uw algemene geloofwaardigheid.

Hier komt nog bij dat u zowel over uw verklaarde Eritrese nationaliteit als de Eritrese legerdienst, beiden elementen die u als vluchtmotieven aanhaalde, opmerkelijke en lacunaire verklaringen aflegde.

Over uw verklaarde Eritrese nationaliteit nog het volgende:

- U kon vooreerst geen enkel identiteitsbewijs van u en uw familieleden voorleggen.
- U verklaarde geboren te zijn in Soedan, Qadarife en eigenlijk nooit in Eritrea geweest te zijn (NPO, p. 9).
- Uw beide ouders zouden van Tigrinya-origine zijn en dit was tevens de taal die u thuis - vloeiend - sprak (i.e. uw moedertaal, NPO, p. 6-9). Bij uw registratie in november 2022 gaf u ook aan de taal Tigrinya machtig te zijn. Toch gaf u later in de procedure plots speciaal te kennen het gesprek in het Arabisch te willen voeren (NPO, p. 6, gewijzigde verklaring betreffende procedure dd. 22/2/2023, zie eveneens de mail van 22/05/2024) en liet u optekenen dat u Tigrinya onvoldoende beheerst om uw verklaringen af te leggen. In de fiche NBMV noemde u dan weer Arabisch als uw 'moedertaal' (zie FNBM, p. 1). Er kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u uit een Eritrees Tigrinya gezin afkomstig bent.
- Uw ouders kwamen omstreeks 1985 of 1987 van Eritrea naar Soedan (NPO, p. 7). U verklaarde opmerkelijk dat ze omwille van een oorlog, u denkt een oorlog tussen stammen, gevlucht waren. Het is vanzelfsprekend een vreemd antwoord om naar de Eritrese onafhankelijkheidsoorlog, die in de jaren '80 woedde, te verwijzen als een stammenoorlog. Opnieuw toont dit aan dat uw voeling met en kennis over het land Eritrea, en de impact die de geschiedenis van het land had op uw eigen familie, onbestaande is.
- Gevraagd naar kennis over de streek van uw vader 'Adi-Keyeh' verklaarde u niets te weten (NPO, p. 8). Gevraagd naar bekende plaatsen en dergelijke, stelde u eveneens geen idee te hebben (NPO, p. 8). U wist ook niet wat uw vader van werk deed in Eritrea (NPO, p. 11).
- Tevens verklaarde u in Adi-Keyeh geen familie meer te hebben, noch te weten waar ze heen waren (NPO, p. 8). Echter, dit spreekt u tegen doordat u later verklaarde dat uw grootmoeder heden ten dage wel nog in Adi-Keyeh woonde (NPO, p. 12).
- Over de regio van uw moeder, Tembele, wist u eveneens niets te vertellen (NPO, p. 8).
- Evenmin had u enig idee waar de Tigrinya zich geografisch sterker concentreren in Eritrea (NPO, p. 9).
- Gevraagd naar waar de Eritreërs zich over het algemeen bevinden in Soedan noemde u, buiten twee zeer voorde hand liggende keuzes i.e. de hoofdstad Khartoum en uw eigen regio Qadarife, enkel nog Kassala en verklaarde u verder geen info te hebben (NPO, p. 14).
- Specifiek gevraagd naar de Eritreërs in kampen - in uw regio Qadarife bevinden zich immers meerdere kampen - verklaarde u enkel Shegarab te kennen (NPO, p. 14). Verder wist u over dit kamp - of andere kampen - niets te vertellen. U weet zelfs niet dat er buiten Shegarab nog andere kampen zijn, wat niet aannemelijk is voor iemand van Eritrese origine, afkomstig uit Soedan.

- U verklaarde te zijn opgegroeid tussen veel andere Eritreers, maar gevraagd van welke regio's deze familieskwamen, geraakt u niet verder dan Asmara en Gash Barka, wat andermaal voor de hand liggende plaatsnamen zijn (NPO, p. 14).
- Buiten de data 1991 en 1993, informatie die gemakkelijk ingestudeerd kan worden, verklaarde u verder niets te weten over de onafhankelijkheidsstrijd van Eritrea (NPO, p. 15).
- U verklaarde een sterke verbondenheid te voelen met Eritrea, uw vaderland (NPO, p. 15). Aldus werd u nogmaals uitgenodigd wat meer te vertellen over het leven van uw vader in Eritrea en zijn geboortestreek, echter u verklaarde daar nooit met hem over gepraat te hebben (NPO, p. 18). Evenmin bleken jullie thuis ooit over de politieke situatie van Eritrea gesproken te hebben (NPO, p. 18). Uit uw verklaringen blijkt allerminst de verbondenheid die u zelf verklaarde te hebben met Eritrea.
- Volgens uw advocate is het duidelijk dat u christen bent, u draagt zelfs een christelijke naam (NPO, p.19). Er dient echter te worden vastgesteld dat u in Italië een Arabische (moslim) naam opgaf, zoals hierboven reeds werd opgemerkt. Bovendien vermeldt u als voornamen van 2 broers D. en S. en een zus M. (zie verklaring DVZ, nr. 19), 3 uitgesproken Arabische namen, wat opnieuw op een Arabische herkomst van uw gezin wijst.

Over de Eritrese legerdienst:

- U verklaarde Eritrea nooit bezocht te hebben omwille van de algemene verplichte legerdienst (NPO, p. 9). Gevraagd naar meer info vermeldde u de lange duur van deze dienst en dat nagenoeg iedereen hiervoor in aanmerking komt. Zo niet, gebeurde dit onder dwang (NPO, p. 10).
- Hoe deze 'dwang' dan concreet georganiseerd werd, wist u echter niet te vertellen (NPO, p. 10, 11). Het is opmerkelijk dat u - als zijnde Tigrinya - niet spontaan de in Eritrea gangbare term 'giffa' aanhaalde die ontleend werd uit het Tigrinya. Al zeker omdat u beweerde reeds met Tigrinya vluchtelingen gesproken te hebben (NPO, p. 10).
- U wist niet wanneer mensen typisch opgeroepen worden voor hun legerdienst (NPO, p. 10). Noch had u een idee wat er gebeurt nadat iemand zo'n brief ontvangt (NPO, p. 10). Bovendien is het opmerkelijk dat u verklaarde niemand te kennen die voor de legerdienst gevlucht is.
- U wierp Sawa op als trainingscentrum maar verder bleef ook uw uitleg hier uitermate beperkt (NPO, p. 10-11).

Doorheen uw verklaringen voor het CGVS getuigt u van weinig voeling met de samenleving van uw beweerde land van herkomst, zowel op het vlak van uw beweerde persoonlijke connectie als op het vlak van meer algemene kennis. Daar komt nog bij dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u en uw familieleden zich in Soedan altijd als Soedanezen voordeden (Vragenlijst CGVS, d.d. 08/08/2023).

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw nationaliteit kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid hebt verteld over uw nationaliteit en verblijfssituatie in Soedan, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u werkelijk Soedan verlaten heeft.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit en werkelijke verblijfssituatie in Soedan, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood hebt aan internationale bescherming.

Het door u voorgelegde document van het rode kruis met betrekking tot het zoeken van uw vader (NPO, p.12) over wie u overigens tegenstrijdige verklaringen aflegde - vermag niet bovenstaande appreciatie te veranderen. Uit het document dat u voorlegt blijkt vooreerst niet dat u op zoek bent naar uw vader, noch wat uw nationaliteit zou zijn.

De foto's, waarop u zelf moeilijk tot niet herkenbaar bent, zeggen nagenoeg niks over uw identiteit en over de concrete situatie waarin u zich beweerde te bevinden.

Het medisch document (dd. 21/5/2024) heeft eveneens geen impact op de finale beslissing, aangezien het een aandoening betreft die verder geen uitstaans heeft met uw verzoek tot internationale bescherming.

U liet op 08/06/2024 opmerkingen over de notities overmaken. Hierover nog het volgende:

- *De meeste van uw opmerkingen betreffen of vormelijke of niet-cruciale aspecten van het persoonlijk onderhoud wijzigen desgevallend niets aan de inhoud.*
- *Aan de opmerkingen met betrekking tot het vertaalwerk van de tolk kan nagenoeg geen waarde gehecht worden aangezien u tijdens het persoonlijk onderhoud tot tweemaal toe liet optekenen dat u de tolk goed verstond en u alle vragen goed begrepen had (NPO, p. 2 en p. 18-19).*

Aldus vermogen deze opmerkingen in geen geval de uiteindelijke beslissing in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris op het feit dat geen geloof gehecht wordt aan uw Eritrese nationaliteit, waardoor u niet naar dit land mag worden teruggeleid."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- "- artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève; artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet;*
- artikel 3 EVRM;*
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;*
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);*
- de beoordelingsfout".*

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"1. De bestreden beslissing

[...]

2. Weerlegging van de argumenten aangehaald in de bestreden beslissing

a) Wat betreft de taal van het interview en de communicatie met de tolk

i. Interview afgelegd in het Arabisch

In de bestreden beslissing verwijt verwerende partij verzoeker dat hij zijn interview in het Arabisch heeft afgelegd, terwijl zijn beide ouders van Tigrinya-origine zijn en dit ook de taal was die verzoeker thuis vloeiend sprak.

Hierbij wenst verzoeker op te merken dat hij geboren is in Soedan en zijn hele leven in dit Arabischsprekende land heeft doorgebracht, waarbij hij en zijn familie zich voordeden als Soedanezen om het leven ietwat gemakkelijker te maken (vragenlijst CGVS, vraag 5 en CGVS, p. 6). Iedereen in zijn geboortedorp Um Gulja sprak Arabisch, aangezien dit de gezamenlijke taal was waarin alle gemeenschappen die daar samenleefden met elkaar konden communiceren (CGVS, p. 7).

Het is, in deze context, logisch dat verzoeker het Arabisch beter zou beheersen en zijn interview zou wensen af te leggen in deze taal. Gelet op het belang van de procedure voor internationale bescherming, is het begrijpelijk dat verzoeker zich perfect verstaanbaar zou willen maken, wat nu eenmaal beter lukt in het

Arabisch. Waar verzoeker het Arabisch opgaf als “moedertaal” (fiche NBMV, p. 1), bedoelde hij hiermee dat dit de taal is die hij het best beheerst, niet de taal die hij van thuis uit meekreeg.

Dat verzoeker zijn interviews zou willen afleggen in het Arabisch, betekent echter niet dat hij het Tigrinya niet spreekt. Verzoeker begrijpt en spreekt het Tigrinya vloeiend, maar kan zich toch beter uitdrukken in het Arabisch (CGVS, p. 6). Verzoeker heeft ook niet de kans gehad om zijn kennis van het Tigrinya te bewijzen tijdens zijn persoonlijk onderhoud, hoewel het verwerende partij vrij stond om deze na te gaan, wat overigens ook regelmatig gedaan wordt wanneer een talenkwestie belangrijk is voor de beoordeling van een dossier. Er kan bijvoorbeeld een tolk worden ingeschakeld, waarbij aan de tolk gevraagd wordt om de mate van beheersing alsook het accent van de verzoeker te bevestigen. Soms wordt de taal door de protection officer zelf getest door middel van een aantal eenvoudige woorden die de verzoeker moet kunnen vertalen.

Bij gebrek aan taaltest mocht verwerende partij niet tot enige conclusies komen op basis van het interview dat verzoeker in het Arabisch aflegde; dit vormt een manifeste schending van de samenwerkingsplicht die rust op verwerende partij.

Hoe dan ook vraagt verzoeker voor de zitting in huidige procedure een tolk Tigrinya, zodat Uw Raad zijn kennis van het Tigrinya zou kunnen nagaan en bevestigen.

ii. Communicatie met de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud

Verzoeker wenst verder aan te geven dat de communicatie met de tolk tijdens zijn interviews niet vlot verlopen is. Hoewel verzoeker dit niet kan aantonen, waren deze tolken allen afkomstig uit het MiddenOosten, wat voor ernstige communicatieproblemen heeft gezorgd.

Verzoeker gaf veelvuldige correcties door via zijn raadvrouw op 8 juni 2024 (stuk 10), waarbij hij de communicatieproblemen met de tolk aankaartte. Verwerende partij gaat hier niet op in, aangezien verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud tot tweemaal toe liet optekenen dat hij de tolk goed verstond en hij alle vragen goed begrepen had.

Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat verzoeker in de correcties van de notities van het persoonlijk onderhoud het volgende meegaf: “Over het algemeen zien we veel verwarring in de antwoorden door vertaalproblemen en miscommunicatie tijdens het interview. Over het algemeen zei M. vaak dat hij de vragen niet begreep, en dat staat niet in de aantekeningen. Het lijkt er ook op dat de tolk vaak herhaalde wat hij zei in plaats van alles woord voor woord te vertalen.” Met deze opmerking werd geen rekening gehouden, hoewel verzoeker, op het moment van het persoonlijk onderhoud, onmogelijk kon weten wat er precies genoteerd werd en dan ook enkel na het nalezen van de notities dergelijke opmerking kon formuleren.

Evenmin kon verzoeker achterhalen hoe de tolk zijn verklaringen zou vertalen, aangezien hij het Nederlands niet beheerst. Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud zijn best gedaan om zo goed mogelijk op de vragen te antwoorden, ondanks de communicatieproblemen, maar bij de nalezing van de notities van zijn persoonlijk onderhoud stelde hij meerdere misverstanden vast, die hij ook zo snel mogelijk signaleerde. Hij gaf hierbij zeer concreet aan waar de problemen zich bevonden in de notities van het persoonlijk onderhoud.

Hoewel de spellingsfouten inderdaad minder essentieel zijn, heeft verzoeker zo concreet mogelijk proberen aan te geven waar de fouten zich bevonden in de notities, alsook de oorsprong van deze fouten trachten toe te lichten.

Verwerende partij meent dat “de meeste” van verzoekers opmerkingen vormelijke of niet-cruciale aspecten van het persoonlijk onderhoud betreffen, en gaat hier niet verder op in. Dat “de meeste” opmerkingen niet-cruciaal zijn, betekent dat er een aantal opmerkingen wel degelijk van belang zijn voor de beoordeling van verzoekers dossier, waar verwerende partij echter geenszins op ingaat. Een schending van de motiveringsplicht kan vastgesteld worden.

Artikel 57/5quater, §3 van de Vreemdelingenwet stelt als volgt: [...]

Door de correcties en aangebrachte communicatie niet in overweging te nemen en niet in concreto te onderzoeken, verliest bovenstaande wetsbepaling ieder nut.

De parlementaire werkzaamheden¹ die betrekking hebben op artikel 57/5quater voorzien uitdrukkelijk dat in het kader van de opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud vertaalfouten en misvattingen kunnen worden meegedeeld, wat precies is wat verzoeker gedaan heeft op 8 juni 2024. Indien de opmerkingen worden verstuurd volgens de voorwaarden voorzien in de wet, wat in casu het geval is, is het Commissariaat-Generaal verplicht om de geformuleerde opmerkingen te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen. Er dient een behoorlijk onderzoek plaats te vinden. Hoewel niet alle opmerkingen automatisch aanvaard moeten worden door verwerende partij, dient er in concreto geantwoord te worden op de bijgebrachte correcties, voor zover de betrokkene voldoende bewijselementen aanbrengt: [...]

In casu heeft verzoeker een duidelijke lijst met correcties weergegeven, alsook uitleg bij het verloop van het persoonlijk onderhoud en de communicatieproblemen die zijn opgetreden en die hij pas heeft vastgesteld na het ontvangen van de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker heeft, voor zover mogelijk, alle bewijselementen bijgebracht die aantonen dat er communicatieproblemen waren die een correcte weergave van zijn verklaringen in de weg stonden, en heeft bij iedere fout de oorsprong van het communicatieprobleem trachten weer te geven.

Door niet in concreto te antwoorden op de geformuleerde opmerkingen, door ze enerzijds als nietcruciaal te beschouwen en anderzijds te oordelen dat verzoeker aangaf de tolk goed begrepen te hebben, voldoet verwerende partij niet aan de motiveringsplicht die op haar rust en ontnemt ze ieder nuttig effect van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet.

[...]

Dit gezegd zijnde, dient herhaald te worden dat de communicatieproblemen duidelijk blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud.

Vooreerst dient ingegaan te worden op de spellingswijze van de namen van verzoekers broers en zussen bij DVZ. Verwerende partij stelt dat de voornamen van zijn twee broers, D. en S., alsook de voornaam van zijn zus, M., drie uitgesproken Arabische namen zijn en geen Tigrinya namen. Hierbij dient opgemerkt te worden dat verzoeker geen toegang had tot dit onderdeel van de notities van zijn eerste persoonlijk onderhoud bij DVZ, aangezien enkel een kopie overhandigd wordt van de vragenlijst van het CGVS. Hoewel verzoeker de mogelijkheid had om een kopie op te vragen van de rest van zijn verklaringen, dacht hij redelijkerwijze niet dat dit nodig zou zijn.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS kwam verwerende partij niet terug op de namen van verzoekers broers en zussen, waardoor hij ook op dat moment niet heeft kunnen inzien dat er een probleem was met deze namen.

Verzoekers broers heten Da. en Sa., afkorting voor Sa., wat wel degelijk Tigrinya namen zijn. Zijn zus heet Ma., wat eveneens een Tigrinya naam is. Er kan bijvoorbeeld verwezen worden naar de "Ma.M." kerk in Ethiopië. Verzoekers andere broer heet J., wat eveneens een uitgesproken Tigrinya naam is, waar verwerende partij echter geenszins rekening mee houdt (vragenlijst DVZ, vraag 18). Opnieuw kan er een probleem vastgesteld worden in de vertaling, in die zin dat de tolk de namen in de Arabische versie heeft weergegeven, bij gebrek aan kennis van de Tigrinya namen. Verzoeker kreeg tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS niet de kans om zich bewust te worden van deze fout, waardoor dit hem niet verweten kan worden.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat verzoeker verder enkel Tigrinya namen opgaf, bijvoorbeeld de naam van zijn vader (Ga.G.), zijn moeder (Mu.Ge.), en de vorige echtgenoot van zijn moeder (Ger.). Er kan niet ingezien worden waarom verzoeker, die steeds Tigrinya namen opgaf, plots Arabische namen zou gebruiken voor zijn broers en zus.

Verder dient opgemerkt te worden dat de plaatsnamen tijdens verzoekers opeenvolgende interviews manifest verkeerd weergegeven werden door de tolk. Zowel in de NBMV-fiche als in de notities van het interview bij DVZ en dat op het CGVS, werd de geboorteplaats van verzoekers "Idekeyne" genoemd. Een tolk die vertrouwd is met de Eritrese context zou meteen weten dat het gaat over "Adi Keyh", één van de grotere Eritrese steden in de regio Debub: [...]

Eveneens heeft verzoeker spontaan, bij het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS aangegeven dat er verschillende fouten genoteerd werden tijdens het eerste interview bij DVZ. Dit wijst op een manifest communicatieprobleem tijdens dit interview. Ook hier gaf verzoeker aan dat hij de tolk zelf goed begreep maar dat hij na het interview een aantal fouten heeft opgemerkt, net zoals voor zijn interview bij CGVS: [...]

Ook in de e-mail met correcties van de notities van het persoonlijk onderhoud gaf verzoeker zo concreet mogelijk aan waar de communicatieproblemen zich hebben voorgedaan: [...]

De lijst met misverstanden, verwarring en taalfouten is bijzonder lang, waaruit geconcludeerd kan worden dat het persoonlijk onderhoud moeizaam verliep en de notities ervan geen correcte weergave zijn van de verklaringen van verzoeker.

Dergelijke fouten werden ook door verzoeker zelf vastgesteld in de vragenlijst CGVS. Verzoeker heeft dus, in elk verslag dat hij heeft kunnen nalezen, vastgesteld dat zijn verklaringen niet correct werden weergegeven. Er kan bijgevolg niet gesteund worden op de verklaringen waarvan verzoeker geen kennis heeft kunnen nemen, namelijk de NBMV-fiche en het deel van de vragenlijst CGVS die hem niet op papier overhandigd werd, om eventuele tegenstrijdigheden vast te stellen. Eveneens dient er een breed voordeel van de twijfel toegekend te worden en dienen verzoekers verklaringen met enige meegaandheid beoordeeld te worden.

b) Wat betreft de verschillende identiteit die verzoeker opgaf in Italië Verder stelt verwerende partij verzoekers identiteit in vraag omdat hij bij aankomst in Italië de Soedanese nationaliteit, alsook de naam Youssef Ibrahim, opgaf.

Hoewel dit terecht twijfels mag opwekken bij verwerende partij, dient er rekening gehouden te worden met de context waarin deze informatie in Italië gegeven werd. Verzoeker was niet van plan om in Italië te blijven, gezien de moeilijke omstandigheden waarin erkende vluchtelingen in dit land kunnen terechtkomen, die algemeen gekend zijn onder verzoekers om internationale bescherming. Verzoeker gaf in België aan: "Mijn beste vriend is in België en hij raadde me aan naar hier te komen. (...) Ik heb op zich niks tegen Italië maar ik zie gewoon dat niemand in Italië blijft." Hierbij dient opgemerkt te worden dat verzoekers om internationale bescherming een zeer lange weg afleggen, en dat de weg van Italië naar België slechts een bijkomende (en redelijk korte) etappe is. Het is dus aannemelijk dat zij zouden verder reizen tot hun bestemming, zeker gezien de informatie die de ronde doet over de omstandigheden in Italië.

Het is omwille van deze context dat verzoeker een andere identiteit opgaf, op basis van het advies van de vrienden met wie hij reisde, die hem vertelden dat hij later, in zijn land van bestemming, zijn echte naam kon

geven (CGVS, p. 3). Verzoeker had geen enkele informatie over de asielprocedure bij aankomst in Europa. Hoewel hij nu inziet dat hij steeds zijn werkelijke identiteit had moeten opgeven, was hij zich hier niet van bewust bij aankomst en heeft hij blindelings het advies van andere mensen gevolgd.

Verder dient opgemerkt te worden dat verzoeker zeer snel en spontaan aangaf dat hij een valse identiteit gebruikt had, en dit van bij de registratie van zijn verzoek (zie NBMV fiche). Verzoeker gaf dit nogmaals spontaan aan tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, p. 3).

Wat betreft verzoekers geboortedatum, wenst hij nogmaals aan te geven dat zijn moeder hem zei dat hij in 2005 geboren was. Hoewel verzoeker volhardt in deze geboortedatum, conformeerde hij zich in België aan de leeftijdtest die uitgevoerd werd en ging hij verder met geboortedatum 2000 (CGVS, p. 4).

c) Wat betreft de tegenstrijdigheden die vastgesteld werden

Verder stelde verwerende partij een aantal tegenstrijdigheden vast in verzoekers verklaringen.

Zo stelde verwerende partij vast dat verzoeker bij de registratie van zijn verzoek aangaf in een vluchtelingenkamp verbleven te hebben, terwijl hij dit later ontkende. Nochtans dient vastgesteld te worden dat verzoeker op coherente wijze verklaarde in Um Gulja geboren te zijn (zie NBMV fiche: "A.-Q. (vluchtelingenkamp), in oosten van Soedan Aumguriya (dorp)").

Het is onduidelijk waar de tegenstrijdigheid zit volgens verwerende partij, aangezien verzoeker steeds dezelfde geboorteplaats opgaf. Al-Qadarif (of Gedaref) is inderdaad een vluchtelingenkamp, maar de status van het dorp Um Gulja is onduidelijker. Uit de algemene landeninformatie blijkt dat Um Gulja vroeger een vluchtelingenkamp was, maar dat dit kamp zo'n 20 jaar geleden gesloten werd. Omwille van het conflict in Soedan hernam UNHCR echter haar activiteiten in Um Gulja, waardoor de werkelijke status van het dorp ambigu is: [...]

Er is bijgevolg geen sprake van enige tegenstrijdigheid, aangezien het kamp 20 jaar lang geen vluchtelingenkamp meer was maar eerder een dorp of een nederzetting voor vluchtelingen, maar nu opnieuw als vluchtelingenkamp beschouwd kan worden aangezien UNHCR er weer actief is. Verder oordeelt verwerende partij dat de verdwijning van verzoekers vader ongeloofwaardig is omdat verzoeker geen eenduidig antwoord gegeven heeft op de vraag waar zijn vader naartoe ging in Eritrea. Zij steunt hierbij onder meer op de verklaringen van de NBMV-fiche, die zoals gezegd niet meegenomen mogen worden in de beoordeling omwille van het feit dat verzoeker hier geen toegang toe had en dan ook niet kon nagaan of zijn verklaringen correct genoteerd werden.

Wat betreft de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS haalt verwerende partij terecht aan dat deze verwarrend zijn op dit vlak. Het betreft echter een verwaarloosbare tegenstrijdigheid, die eenvoudig verklaard kan worden door het feit dat verzoekers vader vermist is en verzoeker geen nieuws meer van hem heeft sinds het ogenblik dat zijn vader naar Eritrea vertrok. Aangezien verzoekers grootmoeder in Adi Keyh verblijft, neemt hij aan dat zijn vader, die van plan was om familie te bezoeken, ook naar Adi Keyh zou gaan. Verzoeker kan hier echter niet zeker van zijn, wat hij ook verklaarde: "Nee, ik vertelde toen dat hij eigenlijk zijn familie ging bezoeken, zijn mama eigenlijk in Idekeyne, verder geen info over hen" (CGVS, p. 12).

Verder stelde verwerende partij een tegenstrijdigheid vast met betrekking tot de redenen waarom verzoeker Soedan heeft verlaten. Zo stelde hij enerzijds dat hij vertrokken is omwille van armoede, om zijn familie financieel te helpen (NBMV fiche). Anderzijds stelde hij dat hij geen rechten had en raciaal belaagd werd (CGVS, p. 5). Nochtans sluit het ene het andere niet uit, en zijn er meerdere redenen waarom verzoeker Soedan verlaten heeft. De armoede houdt rechtstreeks verband met het feit dat verzoeker en zijn familie als Eritreeërs geen rechten hadden in Soedan. Verzoeker herhaalde trouwens tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat zijn familie het moeilijk had in Um Gulja en hij ze wilde helpen (CGVS, p. 16). Er is bijgevolg geen sprake van een tegenstrijdigheid, maar wel van een samenloop van omstandigheden en redenen voor verzoekers vertrek.

d) Wat betreft verzoekers verklaringen over Eritrea

i. Juridische en feitelijke moeilijkheden om documenten ter staving van het asielrelaas te verzamelen

Verzoeker legde geen enkel document ter staving van zijn Eritrese nationaliteit of zijn asielrelaas voor, wat hem verweten wordt in de bestreden beslissing. Uw Raad oordeelde in een arrest nr. 258 563 van 22 juli 2021 als volgt: [...]

Uit de algemene informatie blijkt dat het voor Eritreeërs in het algemeen moeilijk is om identiteitsdocumenten te verkrijgen, maar dat dit nog moeilijker is voor Eritreeërs die zich in het buitenland bevinden: [...]

Eveneens bevond verzoeker zich niet in Khartoem, waar de Eritrese ambassade werkzaam is, maar in een ruraal dorp in de staat Gedaref. In deze omstandigheden is het onredelijk om van verzoeker en zijn familie een identiteitsbewijs te verwachten en kan het ontbreken van dit document niet gebruikt worden in het geloofwaardigheidsonderzoek.

ii. Profiel van verzoeker

Uw Raad oordeelde in een arrest nr. 258 563 van 22 juli 2021 als volgt: [...]

Verzoeker is ongeschoold en begon op zijn 11de te werken als waterverkoper en als landbouwer (CGVS, p. 11 en 17). Er kan dan ook van hem een lager niveau van detail verwacht worden, vooral op vlak van theoretische kennis, aangezien verzoeker zich uitsluitend kan baseren op wat hij van zijn omgeving over Eritrea gehoord heeft. Verzoeker gaf ook meermaals aan tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij enkel de informatie kon geven waarover hij gehoord had. Een uitgebreide theoretische kennis verwachten over Eritrea, land waar verzoeker nooit verbleven heeft, is onredelijk.

Er dient bijgevolg voornamelijk gekeken te worden naar verzoekers verklaringen aangaande zijn onmiddellijke leefomgeving, wat echter onvoldoende het geval was in casu. Verzoekers feitelijke kennis over zijn ruimere leefomgeving is minder doorslaggevend, en het voordeel van de twijfel moet wat dit betreft toegepast worden. Eveneens zal hieronder aangetoond worden dat het onderzoek naar verzoekers kennis over zijn ruimere leefomgeving ernstig tekortschiet.

iii. Verzoekers verklaringen over zijn onmiddellijke leefomgeving

Uw Raad oordeelde in het eerder aangehaalde arrest nr. 258 563 van 22 juli 2021 dat er eerst en vooral gepeild moet worden naar kennis van de onmiddellijke leefomgeving.

Uit verzoekers verklaringen blijkt duidelijk dat hij spreekt vanuit zijn eigen referentiekader, over de dingen die hij kent vanuit zijn ervaringen als Eritrese vluchteling in Soedan. Zo vertelt verzoeker gemakkelijk over elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld:

- Verzoeker vertelde dat hij in Soedan "Habashi", oftewel buitenlander, werd genoemd. Eveneens gaf verzoeker aan dat hij ieder religieus teken, en meer bepaald zijn kruis, diende te verstoppen. Eveneens vertelde verzoeker dat het kruis hem afgenomen werd en op de grond gegooid werd, dat verzoeker geslagen werd en dat ze zijn gsm kapot maakten. Eveneens vertelde verzoeker dat de Soedanezen vaak naar het dorp kwamen om mensen ernstig lastig te vallen (CGVS, p. 5);

- Verzoeker gaf aan dat hij in Soedan geen rechten had, waaronder het recht om documenten aan te vragen, en dit omwille van het feit dat hij christene is. Verzoeker gaf ook aan dat er een twee (in de correcties van de notities gecorrigeerd naar drie) getuigen nodig waren om enig document te kunnen bekomen en dat hij hiervoor een moslimnaam moest kiezen (CGVS, p. 5);

- Toen hierover werd doorgevraagd, legde verzoeker verder uit dat hij drie Soedanese getuigen nodig had die moesten verklaren dat hij van een bepaalde origine was, dat hij afkomstig was uit een bepaalde regio, waarna er dan beslist zou worden of verzoeker al dan niet documenten kon bekomen (CGVS, p. 5-6);

- Verzoeker gebruikte in Soedan verschillende Arabische islamitische namen, zoals A. of M., bij zijn verplaatsingen (CGVS, p. 6);

- Verzoeker gaf aan dat hij in Soedan geen identiteit noch documenten had, dat de situatie gespannen was omwille van de religieuze en etnische problemen, dat zijn leven daar niet stabiel of veilig was, dat hij op zoek was naar een identiteit en een toekomst en hij daarom vertrokken is uit dit land (CGVS, p. 18);

- Verzoeker gaf aan dat hij steeds in Um Gulja woonde, maar dat hij voor feesten en andere gelegenheden naar andere dorpen ging, of voor boodschappen naar de stad Gedaref (CGVS, p. 6); Verzoeker kon aangeven waar Eritreeërs zich bevinden in Soedan, namelijk Kassala, Gedaref, Khartoem en het vluchtelingenkamp Shegerab (CGVS, p. 13-14). Verwerende partij acht dit antwoord onvoldoende en "voor de hand liggend", hoewel verzoeker toch maar liefst vier plaatsen kon aangeven waar Eritreeërs wonen in Soedan, ondanks het feit dat hij behalve in Gedaref nooit op deze plaatsen verbleven heeft. Verzoeker begrijpt niet wat er nog meer van hem verwacht werd, en op geen enkel moment liet verwerende partij uitschijnen dat verzoekers antwoord onvoldoende was;

- In plaats van te peilen naar verzoekers leven in Um Gulja, vroeg verwerende partij naar de situatie in het Shegerab vluchtelingenkamp, waar verzoeker echter nooit geweest is, waardoor het onredelijk is om hierover enige kennis te verwachten (CGVS, p. 14); Verzoeker kon aangeven dat de Eritreeërs in zijn dorp afkomstig waren uit Gash Barka en Asmara (CGVS, p. 14), wat verwerende partij opnieuw als een onvoldoende gedetailleerd antwoord beschouwt aangezien dit "voor de hand liggende" plaatsnamen zijn. Bovenop het feit dat de mening van verwerende partij, dat het gaat om "voor de hand liggende" plaatsnamen, erg subjectief is, heeft verwerende partij nooit aangegeven dat zij van verzoeker bijkomende informatie verwachtte. Er werd niet doorgevraagd over dit onderwerp, hoewel verwerende partij bijvoorbeeld had kunnen vragen naar andere namen van steden en dorpen in Eritrea.

Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker erin geslaagd is om adequaat op de vragen van verwerende partij te antwoorden, maar dat verwerende partij onvoldoende heeft doorgevraagd over bepaalde aspecten die zij schijnbaar belangrijk achtte.

Eveneens dient vastgesteld te worden dat de vragen over verzoekers onmiddellijke leefomgeving uiterst beperkt zijn, en dat zij eigenlijk neerkomen op vragen over verzoekers ruimere leefomgeving, aangezien verwerende partij doorheen deze vragen trachtte te peilen naar verzoekers kennis over Eritrese regio's of de aanwezigheid van Eritreeërs in Soedan op plaatsen waar verzoeker nooit geweest is.

Er werd echter onvoldoende nagegaan hoe het leven van verzoeker in Um Gulja er precies uitzag, hoewel verzoeker een schrijnende situatie schetste waarin hij zijn religie steeds diende te verbergen en het slachtoffer werd van slagen en verwondingen omwille van deze religie. Verwerende partij heeft hier niet over doorgevraagd, hoewel deze feiten mede de oorzaak waren van verzoekers vertrek uit Soedan. Deze verklaringen werden niet aan een geloofwaardigheidsbeoordeling onderworpen, hoewel het gaat om een kernelement van verzoekers relaas.

Er kan niet anders dan vastgesteld worden dat verzoeker een onzorgvuldig onderzoek heeft gevoerd naar verzoekers kennis van zijn onmiddellijke leefomgeving, hoewel dit aspect doorslaggevend is en moet zijn voor de beoordeling van verzoekers Eritrese nationaliteit. Bovenop een geloofwaardigheidsbeoordeling van de vervolgingsfeiten waarvan verzoeker slachtoffer werd in Soedan, had verwerende partij bijvoorbeeld de volgende vragen kunnen stellen over verzoekers onmiddellijke leefomgeving:

- Hoe zag een typische dag eruit voor verzoeker in Um Gulja?;
- Moest verzoeker zich op bepaalde momenten verstoppen om arrestaties te vermijden?;
- Kregen zijn familieleden, als Eritrese christenen, ook te maken met vervolgingsfeiten?;
- Waren er in Um Gulja winkels of andere plaatsen die gerund werden door Eritreeërs of waar Eritreeërs samenkwamen?;
- Wat waren de namen van de Eritreeërs met wie verzoeker contact had, en waarover spraken zij zoal?;
- Had verzoeker contact met andere christenen in Um Gulja, en kregen zij ook te maken met vervolging?;
- Ging verzoeker naar de kerk in Um Gulja en/of werd hij gedoopt?; ...

Door verzoeker enkel summier te bevragen over zijn leven in Soedan als Eritreeër, alsook door indirect vragen te stellen over verzoekers ruimere leefomgeving, schendt verwerende partij de samenwerkings- en motiveringsplicht die op haar rust, aangezien zij in deze context onmogelijk kon nagaan of verzoeker daadwerkelijk afkomstig is uit Eritrea.

iv. Verzoekers verklaringen over zijn ruimere leefomgeving

Verder oordeelde Uw Raad in het eerder aangehaalde arrest nr. 258 563 van 22 juli 2021 als volgt: [...]

Eritrea behoort voor verzoeker tot zijn 'ruimere leefomgeving', aangezien hij nooit in Eritrea geweest is en informatie over het land hem enkel indirect meegegeven kon worden door andere personen.

Verzoeker wijst erop dat de objectieve informatie over zijn ruimere leefomgeving waarvan hij wel blijk gaf, zonder meer aan de kant geschoven wordt door verwerende partij als zijnde onvoldoende of ingestudeerd.

Er werd echter onvoldoende rekening gehouden met de context waarin verzoeker is opgegroeid. Verzoeker werd geboren in Soedan, nadat zijn ouders reeds in 1985 of 1987, nog voor de onafhankelijkheid van Eritrea, naar Soedan geëmigreerd zijn. Verzoeker groeide op in een rurale, harde omgeving en begon te werken toen hij amper 11 jaar oud was. Zijn moeder diende in te staan voor het onderhoud van 5 kinderen en zijn vader vertrok opnieuw naar Eritrea, waar hij vermist raakte. Binnen deze context is het niet verwonderlijk dat verzoeker weinig informatie zou meekrijgen over de redenen waarom verzoekers ouders gevlucht zijn uit Eritrea, of over de regio van herkomst van zijn vader, Adi Keyh. Verzoekers beperktere kennis over zijn ruimere leefwereld is een gevolg van de omstandigheden waarin hij is opgegroeid, waarmee onvoldoende rekening werd gehouden. Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat er nooit aan verzoeker gevraagd werd waarom hij weinig informatie had over deze elementen, waardoor hij nooit de kans heeft gekregen om hiervoor een verklaring te bieden.

Verzoeker gaf aan dat zijn ouders uit Eritrea gevlucht zijn omwille van de oorlog (CGVS, p. 7), wat klopt binnen de toenmalige Eritrese context. Waar verzoeker verwijst naar deze oorlog als een oorlog tussen stammen, dient opnieuw rekening gehouden te worden met verzoekers ongeschooldheid, die een sterk vereenvoudigde weergave van het Eritrees-Ethiopisch conflict kan uitleggen. Verzoeker is opgegroeid in een rurale context, waarin etnische conflicten, of conflicten "tussen stammen" zoals verzoeker stelt, een grote rol speelden (zie CGVS, p. 18). Het is dan ook niet verwonderlijk dat verzoeker het conflict dat in de jaren 1980 woedde, voordat hij geboren was, op die manier zou omschrijven. Hoe dan ook is dit geen teken dat verzoekers verklaringen ongeloofwaardig zouden zijn.

Wat betreft de geboorteplaats van verzoekers vader, Adi Keyh, gaf verzoeker nog aan dat zijn vader hem vertelde over de Sint Michael kerk (CGVS, p. 8). Gelet op het belang van religie voor verzoeker en zijn familie, is het aannemelijk dat verzoeker deze informatie zou kunnen aangeven. Eveneens dient vastgesteld te worden dat er effectief een Sint Michael kerk bestaat in Adi Keyh (stuk 3).

Waar verwerende partij stelt dat verzoeker niet wist waar de Tigrinya zich geografisch sterker concentreren in Eritrea, dient opgemerkt te worden dat verzoeker aangaf dat de Tigrinya de meerderheid zijn in Eritrea en overal wonen (CGVS, p. 9). Deze informatie klopt wel degelijk, en uit de algemene landeninformatie blijkt dat de Tigrinya voornamelijk in Asmara, Mendefera, Dekemhare, Adi Keyh, Adi Quala, Senafe, Keren en Massawa wonen⁵. Deze steden zijn gelegen in verschillende Eritrese regio's: Maekel, Debub, Anseba en Semienawi Keyih Bahri, waardoor het klopt dat de Tigrinya zich in Eritrea overal bevinden. Van verzoeker verwachten dat hij preciezer zou kunnen weergeven waar de Tigrinya zich voornamelijk bevinden is onredelijk, gelet op het feit dat hij nooit in Eritrea geweest is en hij ongeschoold is.

Eveneens gaf verzoeker spontaan aan dat veel jonge mannen Eritrea ontvluchten omwille van de verplichte legerdienst (CGVS, p. 9). Verzoeker gaf, opnieuw spontaan, de duur van de legerdienst in Eritrea aan en

maakte ook het onderscheid met Soedan (CGVS, p. 10). Verzoeker gaf aan dat mensen een oproepingsbrief krijgen en onder dwang gemobiliseerd worden wanneer zij weigeren (CGVS, p. 10). Verwerende partij verwijt verzoeker dat hij de term “giffa” niet spontaan vermeldde, maar is nooit nagegaan of verzoeker deze term kent. Dat hij hier niet spontaan naar verwees ligt aan het feit dat hij zijn interview aflegde in het Arabisch, terwijl “giffa” een term in het Tigrinya is die de tolk hoogstwaarschijnlijk niet zou kennen. Verwerende partij had op zijn minst kunnen vragen aan verzoeker of er een specifieke term bestaat voor de zogenaamde ‘round-ups’. Verder kon verzoeker aangeven dat mensen naar Sawa gestuurd worden en dat Sawa een trainingscentrum is (CGVS, p. 10). Verwachten dat verzoeker zou kunnen aangeven wat er gebeurt wanneer mensen toekomen in Sawa en hoe lang zij daar moeten zitten is, gelet op de context, onredelijk. Verzoeker kon verder regio’s Gash Barka en Asmara benoemen (CGVS, p. 14). Zoals reeds aangegeven heeft verwerende partij hierover niet doorgevraagd, waardoor zij hem in de bestreden beslissing niet mag verwijten dat hij geen andere regio’s kende. Verzoeker kon verder de dag van de onafhankelijkheid aangeven, 24 mei, alsook de datum van de onafhankelijkheid (1991) en de erkenning van Eritrea door andere staten (1993), kennis die verwerende partij maar al te gemakkelijk afschrijft als zijnde ingestudeerd. Het onderzoek naar verzoekers kennis van zijn ruimere leefomgeving bleef beperkt tot deze aspecten. Nochtans dient opgemerkt te worden dat er in andere dossiers veel meer algemene kennisvragen worden gesteld, wat in casu op onbegrijpelijke wijze niet is gebeurd. Dergelijke vragen hadden nochtans uitsluitel kunnen geven over verzoekers nationaliteit. Zo had verwerende partij, zoals zij ook doet in andere Eritrese dossiers, kunnen peilen naar verzoekers kennis over de volgende onderwerpen:

- De naam van de Eritrese president;
- Andere Eritrese feestdagen (dag van de martelaren, Fenkil,...);
- Eritrese regio’s en etnische groepen;
- Eritrese steden of dorpen;
- Eritrese zangers of sportlui;
- Een beschrijving van de Eritrese vlag;
- De Eritrese TV-zender en Eritrese TV-programma’s;
- De oorlog tussen Eritrea en Ethiopië van 2020 tot 2022, aangezien verzoekers moeder afkomstig is uit Ethiopië;
- Talen die in Eritrea gesproken worden;
- Religies in Eritrea; ...

De vragen die verwerende partij stelde waren, zoals voor verzoekers onmiddellijke leefomgeving, zeer beperkt. Een dergelijk gebrekkig onderzoek kan onmogelijk leiden tot enige conclusie over verzoekers Eritrese nationaliteit. Hierbij dient ook vastgesteld te worden dat verzoeker spontaan veel informatie gaf over zijn geloof, dat klaarblijkelijk een grote rol speelt in zijn leven.

Verzoeker gaf zeer precieze informatie over feestdagen en tradities in het Eritrese christendom: [...]

Verzoeker gaf aan dat er verschillende heiligen herdacht worden, maar verwerende partij liet na om hier bijkomende vragen over te stellen (CGVS, p. 15). Uit verzoekers verklaringen blijkt nochtans dat religie een belangrijk aspect van zijn relaas is, en dat hij omwille van deze religie vervolgd werd in Soedan. Er kan dan ook enkel vastgesteld worden dat het onderzoek van verwerende partij ook op dit vlak tekortschiet, des te meer aangezien bijna de volledige Soedanese bevolking moslim is, waardoor een onderzoek van verzoekers religie belangrijk was om de Soedanese nationaliteit uit te sluiten.

Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat verzoeker op zijn Facebookaccount, in 2023 en dus in tempore non suspecto, verschillende foto’s van Jezus Christus postte, wat zijn religie alleen maar bevestigt (stuk 4)6.

e) Overige elementen ter staving van verzoekers Eritrese nationaliteit

Bij huidig verzoekschrift werd de Eritrese nationaliteit van verzoeker andermaal aangetoond.

Bovenop de elementen die reeds aangehaald werden, wenst verzoeker de volgende elementen te voegen die zijn nationaliteit en religie verder staven:

- Een attest van de Eritrese kerk in Brussel, waarin bevestigd wordt dat verzoeker orthodox Tewahedo christene is en iedere zondag naar de kerk gaat (stuk 5);
- Foto’s van verzoeker in de kerk (stuk 6).

Eveneens voegt verzoeker opnieuw een oude foto van hem in Soedan waarop hij afgebeeld staat met een christelijk kruis om de hals (stuk 7). Hij voegt eveneens foto’s met zijn familieleden, en onder andere zijn moeder, die typisch Eritrese kledij draagt (stuk 8). Ten slotte voegt verzoeker een oude foto van hem waar hij op afgebeeld staat met een priester (stuk 9).

Deze foto’s werden reeds neergelegd op het CGVS, maar verwerende partij houdt hier geen rekening mee omdat verzoeker “moeilijk tot niet herkenbaar” zou zijn. Verzoeker is wel degelijk herkenbaar op de neergelegde foto’s; een eenvoudige vergelijking tussen oudere foto’s en de nieuwe foto’s in de kerk laat toe om dit te bevestigen.

3. Redenen om de internationale bescherming toe te kennen

a) In hoofddorde : m.b.t. de toekenning van de vluchtelingenstatus aan verzoeker gelet op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst

i. Gegronde vrees om vervolgd te worden in geval van terugkeer naar Eritrea

[...]

In casu loopt verzoeker, in het beste geval, het risico onderworpen te worden aan de verplichte militaire dienst die wordt opgelegd door de Eritrese autoriteiten. Evenzeer loopt verzoeker het risico bestraft te worden omwille van het feit dat hij zijn hele leven in Soedan heeft doorgebracht, en zo de militaire dienst in Eritrea trachtte te ontlopen.

[...]

Verzoeker heeft noch de diasporabelasting betaald, noch het spijtbetuygingsformulier ondertekend, noch langer dan drie jaar buiten Eritrea verbleven. Hij heeft zijn hele leven buiten Eritrea doorgebracht.

[...]

Het zou voor verzoeker onmogelijk zijn om aan deze voorwaarden te voldoen, en dit kan ook niet van hem verwacht worden. Hoe dan ook zou de diasporastatus verzoeker enkel toelaten om voor kortere periodes naar Eritrea te reizen en vervolgens terug te keren, waardoor deze status geen bescherming biedt in geval van hervestiging in Eritrea. Verder biedt de diasporastatus geen bescherming tegen langdurige ondervraging op de luchthaven, waarbij loyaliteit aan de Eritrese autoriteiten bewezen moet worden: [...]

Ook bij effectieve terugkeer naar Eritrea, moest verzoeker er al in slagen om de nodige documenten en toelatingen te bekomen om terug te keren, bestaat er een hoog risico op vervolging en mensenrechtenschendingen: [...]

Uit bovenstaande informatie blijkt dat er een reëel en gedocumenteerd risico voor verzoeker bestaat in geval van terugkeer naar Eritrea.

[...]

b) In ondergeschikte orde : m.b.t. de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

Het verzoek om internationale bescherming dat ingediend werd door verzoekster had zowel betrekking op de toekenning van de vluchtelingenstatus als op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In de bestreden beslissing beperkt verwerende partij zich tot het beoordelen van het relaas van verzoekster in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zonder het risico op foltering of onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van 48/4, §2, b) van diezelfde wet te onderzoeken. Bij huidig verzoekschrift werd aangetoond dat er, gelet op de algemene situatie in Eritrea in samenhang met de individuele omstandigheden van verzoekster, een reëel risico bestaat op foltering of onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

In ondergeschikte orde dient aan verzoekster bijgevolg de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden.

[...]."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"3. Google Maps, Debre Selam St. Michael church, Adi Keyh;

4. Facebookposts;

5. Attest van de Eritrese kerk in Brussel;

6. Foto's van verzoeker in de kerk;

7. Foto van verzoeker met zijn kruis;

8. Foto's van verzoeker en zijn familieleden;

9. Foto van verzoeker met een priester in Soedan;

10. Correcties van de notities van het persoonlijk onderhoud dd. 8 juni 2024."

2.3. Verzoeker legt een aanvullende nota van 10 oktober 2024 neer, waarbij hij de volgende stukken voegt:

"1. Doopakte van verzoeker;

2. Attest priester met bijhorende identiteitskaart;

3. Attest bestuurscomité Um Gulja (Arabische versie + beëdigde vertaling naar het Nederlands);

4. Envelop waarmee de documenten opgestuurd werden."

2.4. Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer met de originele documenten en enveloppe waarvan een kopie reeds per aanvullende nota van 10 oktober 2024 aan de Raad overgemaakt werd.

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

4.1. Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker leugenachtige en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn leeftijd, identiteit en nationaliteit:

“Vooreerst moet worden gesteld dat de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd (zie kopie in administratief dossier) aantonen dat u op het ogenblik van het onderzoek d.d. 22/12/2022 reeds meer dan 18 jaar was (kans van 99%). De conclusie die getrokken wordt na het onderzoek is dat u op datum van 22/12/2022 een leeftijd had van 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeed op het moment van uw verzoek dd. 29/11/2022 (u verklaarde toen immers geboren te zijn in 2005 en bijgevolg 17j oud te zijn), ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid reeds, zeker aangezien u bij uw verzoek in Italië als geboortjaar 2000 had opgegeven, wat beter overeenkomt met de vaststellingen van het medisch onderzoek.

[...]

- In Italië verklaarde u op 6 november 2022 dat uw naam **Y.I.** was en dat u de **Soedanese nationaliteit** had (zie ITDUB, DLCI, d.d. 12/12/2022). Dit terwijl u in België verklaarde G.G.M. te heten en de Eritrese nationaliteit te hebben (Verklaring DVZ, d.d. 22/02/2022). Zoals hierboven reeds werd aangehaald vermeldde u eveneens verschillende geboortedata in Italië en België.
- Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u dit deed omdat u zo gemakkelijker op een vliegtuig naar Sicilië kon (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 24/05/2024, NPO, p. 3). Het blijft dan evenwel vreemd dat u hier meteen van bij de registratie van op de hoogte zou zijn en dan ook nog meteen een andere naam en geboortedatum opgaf.
- U verklaarde, zoals hierboven reeds vermeld, bij uw registratie geboren te zijn op 07/07/2005. Op basis van het leeftijdsonderzoek uitgevoerd in België blijkt u evenwel vijf jaar ouder (zie onderzoek van de KU Leuven, d.d. 22/12/2022). Tijdens uw onderhoud op het CGVS, na de medische tests, verklaarde u dan ook in 2000 geboren te zijn. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen stelt u dat uw moeder u zei dat u in 2005 geboren bent (NPO, p. 4). In Italië stelde u echter wel in 2000 geboren te zijn, en bleek u dus niet op de hoogte van het geboortjaar dat uw moeder u zou verteld hebben."

Zo in voormelde motivering verwezen wordt naar de "Verklaring DVZ, d.d. 22/02/2022" betreft dit een materiële vergissing, gezien uit het administratief dossier blijkt dat dit onderhoud bij de DVZ plaatsvond op 22 februari 2023. Deze vaststelling neemt niet weg dat de voormelde motivering terecht en pertinent is en steun vindt in het administratief dossier.

Verzoeker beweert in het verzoekschrift dat zijn moeder hem zei dat hij in 2005 geboren was, maar herneemt louter zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaring. Verweerder merkte hierover terecht op dat verzoeker in Italië had aangegeven in 2000 te zijn geboren en dus daar niet op de hoogte bleek van het geboortjaar dat zijn moeder hem zou hebben verteld.

Verder kunnen verzoekers verwijzingen naar de omstandigheden in Italië en het slecht advies van zijn vrienden niet verschonen dat hij in Italië een zogezegde valse identiteit en nationaliteit heeft opgegeven. Verzoeker is immers zelf verantwoordelijk voor zijn verklaringen. Verzoekers verwijzingen naar vrienden of slechte raadgevingen kunnen zijn gebrek aan medewerking en het nalaten de waarheid te vertellen niet verschonen. Dit klemmt te meer omdat verzoeker van bij de aanvang van de asielprocedure, zowel in Italië als in België, wordt gewezen op het belang de waarheid te spreken hetgeen des te meer geldt voor de verklaarde nationaliteit en identiteit. Hieruit blijkt dat verzoeker met kennis ter zake zelf beslist heeft om valse verklaringen af te leggen.

De vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige en leugenachtige verklaringen heeft afgelegd aangaande essentiële elementen als zijn identiteit en nationaliteit vormt reeds een negatieve indicatie voor wat betreft verzoekers algehele geloofwaardigheid, alsook voor wat betreft de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden Eritrese nationaliteit in het bijzonder.

4.2. Bovendien dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel overtuigend stuk voorlegt ter staving van zijn identiteit of nationaliteit, noch van zijn jarenlange verblijf als Eritrese vluchteling in Soedan (zie ook *infra*).

4.3. Verder heeft verweerder terecht vastgesteld dat verzoeker wijzigende verklaringen heeft afgelegd over essentiële elementen als zijn vluchtreden, de verblijfplaats van zijn vader en verzoekers eigen verblijf in een vluchtelingenkamp:

"Op 29/11/2022 verklaarde u Soedan ontvlucht te zijn **omdat u uw familie financieel wilde bijstaan** (fiche niet-begeleide minderjarige, d.d. 29/11/2022, p. 3). Nadien verklaarde u dat dit echter zou komen omdat u **geen rechten had en raciaal belaagd werd** (NPO, p. 5).

- U verklaarde bij uw eerste registratie dat uw vader zich al 4 jaar in Idekeyne/Adi Keyeh (Eritrea) bevond om voorfamilie te zorgen (FNBM, p. 2). Vervolgens verklaarde u dat hij, samen met uw moeder, vermist was sinds 2018 (Verklaringen DVZ, vraag 13). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat enkel hij - zonder uw moeder- naar Eritrea vertrokken was maar dat u niet wist waar naar toe (NPO, p. 12). Bij confrontatie - en nadat de protection officer u zei dat u eerder verklaard had dat uw vader in Idekeyne (Adi Keyeh) verbleef - verklaarde u uiteindelijk dat hij inderdaad naar Adi-Keyeh was voor zijn moeder (NPO, p. 12). Bijgevolg kan aan de zogenaamde verdwijning van uw vader geen geloof gehecht worden. Dat u er niet in slaagt een eenduidig verhaal te vertellen over waar uw vader zich - in Eritrea - zou bevinden, tast eveneens de geloofwaardigheid van uw band met Eritrea aan, zoals verder nog zal blijken.
- Bij uw initiële registratie liet u optekenen dat u in Soedan in een vluchtelingenkamp verbleef, u vernoemde uitdrukkelijk Al-Qadarif - vluchtelingenkamp (zie FNBM, p. 1), wat u echter ontkende bij het CGVS (NPO, p. 14)."

Verzoeker tracht in het verzoekschrift de vastgestelde tegenstrijdigheden te verschonen.

Wat betreft zijn wijzigende verklaringen over zijn vluchtmotief legt hij uit dat de “*fiche NBMV*” niet mag worden meegenomen in de beoordeling omdat hij deze niet heeft kunnen inzien, alsook dat de beide vluchtmotieven niet strijdig zijn maar elkaar aanvullen. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat hij gelet op het inzagerecht wel degelijk in de mogelijkheid was om het administratief dossier – en dus ook de “*fiche NBMV*” die zich hierin bevindt – in te kijken. Indien de beide vluchtmotieven elkaar aanvullen, zoals verzoeker voorhoudt, dan is redelijk te verwachten dat verzoeker deze beide vluchtmotieven zowel bij zijn registratie als tijdens het persoonlijk onderhoud samen zou vermelden. Dit is niet het geval. Bijgevolg kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker de reden voor zijn vertrek heeft aangepast naarmate de procedure vorderde.

Zo verzoeker ook wat betreft de beoordeling van zijn vaders verdwijning stelt dat zijn verklaringen bij zijn registratie niet mogen worden meegenomen, dient hernomen dat verzoeker overeenkomstig het inzagerecht wel degelijk in de mogelijkheid was om het administratief dossier – en dus ook de “*fiche NBMV*” die zich hierin bevindt – in te kijken. Bijgevolg mogen zijn verklaringen bij zijn registratie wel degelijk worden meegenomen in de beoordeling. Aangezien deze niet te verzoenen vallen met zijn latere verklaringen bij de DVZ en het CGVS over de *whereabouts* van zijn vader, ondermijnt dit wel degelijk de geloofwaardigheid van de voorgehouden verdwijning van zijn vader en verzoekers band met Eritrea.

Verzoeker bevestigt in het verzoekschrift dat hij bij zijn registratie stelde te zijn geboren in een vluchtelingenkamp. Hij verwijst verder naar landeninformatie waaruit blijkt dat Umm Gurja vroeger een vluchtelingenkamp was en meent dat hij dus wel degelijk coherente verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker gaat echter voorbij aan zijn eigen verklaringen waar hij uitdrukkelijk ontkende bij zijn registratie te hebben gezegd dat hij in een vluchtelingenkamp verbleef in Soedan en wees op een fout (“*Bij uw eerste registratie liet u ook optekenen dat u zelf in z'n kamp verbleef, maar dat is dus niet zo, nooit in zo'n kamp verbleven?*”, “*Neen nooit gewoond*”, “*Is er een reden dat u dat liet optekenen?*”, “*Ja ik had het over het dorp Angusja eigenlijk, miss hebben ze gewoon een fout gemaakt*”, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14).

4.4. Gelet op wat voorafgaat heeft verzoeker nagelaten om zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie te geven over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Verzoekers gebrekkige medewerking vormt een negatieve indicatie voor wat betreft zijn algehele geloofwaardigheid.

5. Verzoeker verklaart Eritrees staatsburger te zijn, maar geboren en getogen te zijn in Soedan, waar hij als Eritrees vluchteling leefde. Hij stelt niet te kunnen terugkeren naar Eritrea, het land waarvan hij beweert de nationaliteit te bezitten, uit vrees voor de verplichte legerdienst.

De overheid, bevoegd om over een verzoek om internationale bescherming te beslissen, dient in de eerste plaats na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land en de regio die hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid, zeker wanneer een verzoeker om internationale bescherming geen document kan voorleggen waaruit zijn herkomst blijkt, tracht zijn kennis over de voorgehouden regio van herkomst te toetsen. Van iemand die een verzoek om internationale bescherming indient, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande zijn verklaarde land en regio van herkomst, dat hij enige kennis heeft van de situatie aldaar en dat hij de nodige achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit en regio van herkomst van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Naast de vraag of de aangehaalde redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, onderzoekt de Raad of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal. Daarbij gaat de Raad na of hij op grond daarvan kan beslissen, rekening houdend met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving.

Deze kennis van de ruimere leefomgeving is uiteraard minder doorslaggevend en kan er alleszins niet toe leiden dat de onwetendheid inzake de onmiddellijke leefomgeving buiten beschouwing wordt gelaten, daar deze laatste kennis het meest bepalend is.

Aangezien verzoeker verklaart te zijn geboren als Eritrese vluchteling in Soedan (in het dorp Anguja (Umm Gurja) in de staat Qadarife), te zijn opgegroeid in een Eritrees Tigrinya gezin binnen een Eritrese gemeenschap in Soedan en zelf een sterke verbondenheid te voelen met Eritrea (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15), kan van verzoeker verwacht worden dat hij zijn persoonlijke en familiale situatie, zijn band

met Eritrea en zijn leven en ervaringen als Eritrese vluchteling in Soedan doorleefd en nauwgezet kan toelichten. Immers is redelijk aan te nemen dat verzoeker deze zaken zelf kon vernemen of waarnemen gedurende zijn leven binnen zijn gezin en de gemeenschap van Eritreeërs in Soedan, alsook dat zijn ouders hem verteld hebben over onder meer hun regio's van herkomst en familie in Eritrea, hun vlucht uit Eritrea en zaken die relevant zijn voor verzoekers vrees, zoals de verplichte legerdienst. Bijgevolg kan redelijkerwijs van verzoeker worden verwacht dat hij vragen omtrent zaken als zijn Eritrese herkomst en de verplichte legerdienst in Eritrea kan beantwoorden.

Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten tijdens het persoonlijk onderhoud. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn band aan te tonen met Eritrea en zijn verblijf als Eritrese vluchteling in Soedan aannemelijk te maken.

Na kennisname van de elementen in het dossier hecht de Raad geen geloof aan de door verzoeker voorgehouden Eritrese nationaliteit, noch aan zijn daaraan verbonden vrees voor de verplichte legerdienst, omwille van het geheel van de volgende vaststellingen:

- Verzoeker heeft geen enkel overtuigend identiteitsbewijs van zichzelf en zijn familieleden neergelegd (zie ook *infra*). Het theoretisch betoog in het verzoekschrift dat het in het algemeen voor Eritreeërs moeilijk is om identiteitsdocumenten te verkrijgen, biedt geen bevredigende uitleg voor de vaststelling dat verzoeker *in casu* geen overtuigende documenten bijbrengt. Verzoekers ouders kwamen immers reeds sinds 1985 of 1987 van Eritrea naar Soedan, zodat niet aannemelijk is dat zij gedurende al die jaren nooit enig document verkregen hebben, desgevallend ter staving van hun verblijf als Eritrees vluchteling in Soedan. Verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, dat hij drie Soedanese getuigen nodig had om documenten te verkrijgen, hij geen documenten kreeg omdat hij christen was en bij verplaatsingen zijn dialect en naam aanpaste (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6), kunnen niet overtuigen. Dat verzoeker afkomstig is uit een ruraal dorp in de staat Qadarife kan evenmin verschonen dat hij geen enkel overtuigend document bijbrengt ter staving van de identiteit van zichzelf en zijn familieleden.

- Zo verzoeker verklaarde dat hij een sterke verbondenheid voelt met zijn vaderland Eritrea (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15), kan dit geenszins blijken uit zijn andere verklaringen. Verzoeker zou nooit met zijn vader gepraat hebben over diens geboortestreek (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18) en evenmin zou er bij verzoeker thuis ooit over de politieke situatie van Eritrea gesproken zijn (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Nochtans is redelijk te verwachten dat verzoekers ouders als Eritrese vluchtelingen in Soedan binnen hun gezin zouden spreken over hun Eritrese herkomst en hun vlucht uit Eritrea. De eenzijdige beschrijving in het verzoekschrift van de context waarin verzoeker opgroeide in Soedan – een rurale, harde omgeving, waarin hij vanaf zijn elfde werkte en zijn moeder verantwoordelijk was voor de opvoeding van vijf kinderen – houdt onvoldoende rekening met het feit dat verzoeker en zijn gezin als (illegale) Eritrese vluchtelingen binnen een Eritrese gemeenschap in Soedan leefden. Het is daardoor onredelijk om aan te nemen dat de ouders van verzoeker nooit over hun verleden en herkomst uit Eritrea spraken.

- Verzoeker verklaarde dat zijn ouders in de jaren 80 van Eritrea naar Soedan vluchtten omwille van een oorlog tussen stammen (*“Vertel me is wat meer over die oorlog?”*, *“Ik weet het niet, geen info over die oorlog, ik denk een oorlog tussen de stammen”*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). De vaststelling dat verzoeker naar de Eritrese onafhankelijkheidsoorlog verwijst als een stammenoorlog, wijst erop dat hij geen voeling heeft met of kennis heeft over Eritrea, noch over de impact die de geschiedenis van Eritrea had op zijn eigen familie. De verwijzing in het verzoekschrift naar verzoekers ongeschooldheid kan niet verschonen dat verzoeker het Eritrees-Ethiopisch conflict en de Eritrese onafhankelijkheidsoorlog benoemt als een oorlog tussen stammen. Indien verzoekers ouders Eritrea daadwerkelijk zouden zijn ontvlucht tijdens deze oorlog en ten gevolge hiervan sinds de jaren 80 in Soedan verblijven als Eritrese vluchtelingen, dan is redelijk te verwachten dat zij verzoeker hierover verteld zouden hebben.

- Buiten de data 24 mei, 1991 en 1993, informatie die gemakkelijk kunnen worden ingestudeerd, weet verzoeker verder niets over de onafhankelijkheidsstrijd van Eritrea (*“Welke dag wordt de onafhankelijkheid van ERI typisch gevierd?”*, *“Het valt vandaag he, 24/05”*, *“Haha klopt. Toevallig! De onafhankelijkheid van ERI*

wat weet u daar eigenlijk nog over?", "Kan u dat herhalen", "PO HERHAALT VRAAG", "Vroeger waren er veel oorlogen, ERI onafhankelijk geworden in 1991 en in 1993 erkend door de staten en die dag de vlag gehesen", "Nog andere zaken die u daarover kan vertellen?", "Over ERI", "Over die onafhankelijkheidsstrijd?", "Verder geen info, al deze info, verschillende mensen gehoord, nooit in ERI gewoond, of naar daar geweest, maar het blijft mijn vader land", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden sterke verbondenheid met Eritrea en wijst er slechts op dat verzoeker niet is opgegroeid in een Eritrees gezin of Eritrese gemeenschap.

- Verzoeker heeft geen kennis over de regio van herkomst van verzoekers vader 'Adi-Keyeh', behalve dat er een Sint Michael kerk is (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8), en kon evenmin stellen welk werk zijn vader uitoefende in Eritrea (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Het loutere gegeven dat verzoeker correct stelde dat er een Sint Michael kerk bestaat in Adi-Keyeh (stuk 3, bij verzoekschrift) kan zijn ontoereikende kennis over de herkomststreek van zijn vader in Eritrea niet verschonen.

- Verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af over de aanwezigheid van zijn familie in Adi-Keyeh. Zo verklaarde hij er eerst geen familie meer te hebben, noch te weten waar ze heen gingen ("Heeft u daar momenteel nog familie?", "Neen", "Waar is de familie van uw vader toen naar toe gegaan?", "Mijn vader weet het niet", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8), om dit later tegen te spreken door te stellen dat zijn grootmoeder op heden nog in Adi-Keyeh woont (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12).

- Verzoeker wist niets te vertellen over de regio van herkomst van zijn moeder in Eritrea, met name Tembel (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8).

- Verzoeker kon niet duiden waar de Tigrinya zich geografisch sterker concentreren in Eritrea ("De tigrinya waar zitten die geografisch dan meestal in ERI?", "In ETH", "Maar geografisch in ERI, waar komen de tigrinya meestal vandaan?", "Ik weet het niet precies, zowel de tigre als de tigrinya wonen eigenlijk gewoon overal", "Maar zijn er zo bepaalde gebieden in EIR, waar de tigrinya de voornaamste groep zijn?", "De tigrinya, zijn de meerderheid in ERI", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Uit verzoekers verklaringen blijkt duidelijk dat hij niet weet waar de Tigrinya voornamelijk wonen in Eritrea. De stelling in het verzoekschrift dat landeninformatie bevestigt dat de Tigrinya de meerderheid zijn in Eritrea en zij in verschillende steden in verschillende regio's wonen, kan aan deze vaststelling geen afbreuk doen.

- Verzoeker bleek ook niet te kunnen duiden waar de Eritreeërs zich over het algemeen in Soedan bevinden. Behalve twee voor de hand liggende plaatsen, met name de hoofdstad Khartoum en verzoekers eigen regio Qadarife, wist verzoeker enkel nog Kassala te benoemen ("In Kassala, Gadarife, en Khartoum. Dat is het. Niet veel info", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Verder verklaarde hij enkel het kamp Shegarab te kennen, hoewel zich in verzoekers regio Qadarife meerdere kampen voor Eritreeërs bevinden ("En zitten die dan in dorpen, kampen, hoe zie ik dat voor mij?", "Shegarab ook, in kampen, ja ze wonen in de kampen en woningen, vooral diegene die het financieel beter hebben als de andere", "U zei Shegarab, is dat zo'n kamp?", "Ja", "Zijn er zo nog kampen?", "Ik weet het niet", "En over Shegarab zelf, wat weet u daar over?", "Ik heb geen info eigenlijk, alleen dat het een van de plaatsen is van de ERI.", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt gesteld, is verzoekers ontoereikende kennis met betrekking tot de plaatsen waar Eritreeërs zich in Soedan bevinden niet aannemelijk voor iemand van Eritrese origine, afkomstig uit Soedan.

- Hoewel verzoeker verklaarde te zijn opgegroeid tussen veel andere Eritreeërs in Soedan, kon hij, behoudens de voor de hand liggende plaatsnamen Asmara en Gash Barka, niet duiden van waar deze families kwamen ("In uw dorp waren er redelijk wat ERI zei u?", "Ja", "Van waar kwamen die dan zoal in ERI?", "Ik heb die mensen nooit gevraagd, we waren allemaal in ERI, ze kwamen gewoon uit verschillende regio's van ERI", "En weet u zo wat vb'n van bepaalde van die regio's?", "Zoals Gash barka, die ligt vlak bij de grens met SOE. En ook uit het midden van het land, het gaat over regio Asmara", notities van het persoonlijk

onderhoud, p. 14). Verzoeker kan bezwaarlijk stellen dat hij onvoldoende werd bevraagd over dit onderwerp. Indien verzoeker werkelijk als Eritreeër tussen andere Eritreeërs opgroeide in Soedan, is wel degelijk redelijk te verwachten dat hij zou weten uit welke regio in Eritrea zij afkomstig zijn en dit ook zo zou verklaren. Verzoekers klaarblijkelijke desinteresse in zijn vermeende landgenoten die met hem in de diaspora in Soedan leefden, tast de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden band met Eritrea aan.

- Wat betreft de stelling dat verzoeker christen is, wordt vastgesteld dat verzoeker in Italië een Arabische (moslim) naam heeft opgegeven (zie *supra*), alsook dat de voornamen van zijn 2 broers D. en S. en zijn zus M. uitgesproken Arabische namen zijn (verklaring DVZ, vraag 19). Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar de Arabische tolk – waar hij zelf om heeft verzocht – en het feit dat hij geen toegang had tot de notities van dit onderhoud. Hij stelt dat de namen van zijn broers en zus verkeerd in het Arabisch zijn genoteerd, maar dat dit wel degelijk Tigrinya namen betreffen. Verzoekers *post factum* nuancerings in het verzoekschrift kunnen niet wijzigen dat verzoeker in Italië een Arabische naam verklaard heeft en bij de DZV Arabische namen van zijn broers en zus heeft opgegeven. Hoe dan ook dient opgemerkt dat een religieuze overtuiging geen bewijs vormt van iemands nationaliteit.

Zelfs indien verzoeker christen zou zijn, betekent dit niet dat hij de Eritrese nationaliteit heeft. Waar verzoeker er in het verzoekschrift nog op wijst dat hij in Soedan “*Habashi*”, ofwel buitenlander, werd genoemd en hij ieder religieus teken diende te verstoppen, kan hieruit evenmin zijn Eritrese herkomst en nationaliteit worden afgeleid.

- Indien verzoeker daadwerkelijk de Eritrese nationaliteit zou hebben en de militaire dienstplicht zou vrezen in geval van terugkeer naar Eritrea, dan is redelijk te verwachten dat hij op de hoogte is van deze dienstplicht. Verzoeker vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud de lange duur van deze dienst, dat nagenoeg iedereen hiervoor in aanmerking komt en dat dit bij weigering gebeurde onder dwang (“*Zoals ik zei, legerdienst in ERI is verplicht, alle jonge mannen moeten naar het leger gaan, de duur is 40j, terwijl in SOe is dat 6 maanden, daarom vluchtten ze naar SOE*”, “*Die rekrutering in ERI, hoe verloopt die doorgaans?*”, “*Legerdienst is verplicht, zelfs voor de studenten, je krijgt gewoon een oproepingsbrief en als je weigert dan word je onder dwang gemobiliseerd*”, “*Onder dwang, hoe gebeurt dat dan?*”, “*Ik weet het niet, alleen maar gehoord maar nooit meegemaakt.*”, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Dat verzoeker – als Tigrinya – niet spontaan de in Eritrea gangbare term ‘giffa’ aanhaalde die ontleend werd uit het Tigrinya, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees. Dit klemmt des te meer omdat hij beweerde dat hij deze informatie had van andere Eritrese vluchtelingen (“*Ik ben zelf een ERI, op een moment ben je groot en bewust en ik hoorde die info van andere Vluchtelingen.*”, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Verder wist verzoeker niet wanneer mensen typisch opgeroepen worden voor hun legerdienst, noch had hij een idee van wat er gebeurt nadat iemand zo’n brief ontvangt (“*En is er een bepaalde leeftijd dat mensne wordne opgeroepen, hoe moet ik dat snappen?*”, “*Ik weet het niet*”, “*U vertelde wel over een oproepingsbrief?*”, “*Ik heb gehoord dat de dienstplicht is, dat er een oproepingsbrief omdat ze zicht moeten aanmelden, maar de meeste jonge mannen wilden dit niet en daarom vluchten ze naar het buitenland*”, “*Is deze legerdienst de voornaamste reden dat u niet naar ERI wilt terugkeren?*”, “*Jazeker*”, “*Dus ze worden opgeroepen, ze gaan in dienst, wat gebeurt er dan? Hoe moet ik dat snappen?*”, “*Ik weet eig niet, ik vertel u eig. wat ik van de andere gehoord heb, alsj e ene oproepingsbrief weigert dan gaan ze je onder dwang mobiliseren. Daarom vluchten de mensen,. Maar je moet geluk hebben om te kunnen vluchten.*”, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Tot slot wierp verzoeker Sawa op als trainingscentrum maar bleef zijn uitleg ook hier uitermate beperkt (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-11). In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt gesteld, kan verzoekers beperkte kennis inzake de militaire dienstplicht in Eritrea niet overtuigen. Indien verzoeker een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren omwille van de dienstplicht dan is redelijk te verwachten dat verzoeker beter op de hoogte zou zijn van de dienstplicht en gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen. Bovendien dient opgemerkt dat de omstandigheid dat het persoonlijk onderhoud doorging in het Arabisch verzoeker er niet van weerhoudt om de specifieke uit het Tigrinya ontleende term ‘giffa’ te gebruiken. Indien verzoeker deze gebruikelijke term kende, dan is redelijk te verwachten dat hij deze spontaan zou gebruiken, *quod non*. Verzoekers gebrekkige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor de dienstplicht in Eritrea.

De voorstaande vaststellingen volstaan om te concluderen dat noch verzoekers voorgehouden Eritrese nationaliteit, noch zijn verblijf als Eritrese vluchteling in Soedan kan worden aangenomen.

6. Zo in het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker wel degelijk verklaringen heeft afgelegd over de dingen die hij kent vanuit zijn ervaringen als Eritrese vluchteling in Soedan, kan slechts worden gesteld dat verzoekers gebrekkige verklaringen, gelet op de voorgaande vaststellingen, verzoekers voorgehouden Eritrese nationaliteit, zijn verblijf als Eritrese vluchteling in Soedan en zijn voorgehouden vrees voor de dienstplicht op fundamentele wijze onderuit halen. Volledigheidshalve dient nog worden opgemerkt dat de

elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongeloofwaardigheid van verzoekers herkomst aan te tonen.

7. Verder verwijt verzoeker aan verweerder dat deze onvoldoende vragen heeft gesteld over verzoekers onmiddellijke leefomgeving en dat er in vergelijking met andere dossiers te weinig naar zijn kennis werd gepeild.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* zowel open als gerichte vragen heeft gesteld die verzoeker toelieten zijn band aan te tonen met Eritrea en zijn verblijf als Eritrese vluchteling in Soedan aannemelijk te maken. Noch verzoeker, noch zijn advocaat heeft gedurende het persoonlijk onderhoud enige concrete kritiek geuit met betrekking tot de vraagstelling.

Verzoeker bevestigde integendeel dat hij zijn problemen had kunnen uiteenzetten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18-19). Uit het administratief dossier kan geenszins worden afgeleid dat verzoeker niet de gelegenheid kreeg om zijn voorgehouden Eritrese nationaliteit, zijn voorgehouden verbondenheid met Eritrea en zijn asielmotieven uiteen te zetten.

De Raad herneemt en benadrukt dat verzoeker heeft nagelaten om gedetailleerde, coherente en waarachtige verklaringen af te leggen omtrent alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Verzoekers gebrekkige medewerking vormt een negatieve indicatie voor wat betreft zijn algehele geloofwaardigheid en zijn voorgehouden Eritrese nationaliteit in het bijzonder. Bovendien slaagde verzoeker er niet in om middels zijn verklaringen en bijgebrachte stukken aannemelijk te maken dat hij over de Eritrese nationaliteit beschikt, noch dat hij zijn hele leven als Eritrese vluchteling in Soedan heeft gewoond.

Dat verzoeker in het verzoekschrift, na kennisname van de motieven van de bestreden beslissing, opeens de vraagstelling van verweerder hekelt, kan dan ook niet worden aangenomen.

8. Verzoeker hekelt in het verzoekschrift de communicatie met de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij wijst op de veelvuldige correcties die zijn advocaat heeft doorgegeven (stuk 10, bij het verzoekschrift).

De bestreden beslissing motiveert inzake de opmerkingen van verzoekers advocaat als volgt:

“- De meeste van uw opmerkingen betreffen of vormelijke of niet-cruciale aspecten van het persoonlijk onderhoud wijzigen desgevallend niets aan de inhoud.

- Aan de opmerkingen met betrekking tot het vertaalwerk van de tolk kan nagenoeg geen waarde gehecht worden aangezien u tijdens het persoonlijk onderhoud tot tweemaal toe liet optekenen dat u de tolk goed verstond en u alle vragen goed begrepen had (NPO, p. 2 en p. 18-19).”

Zo verzoeker stelt dat hij op het moment van het persoonlijk onderhoud onmogelijk kon weten wat er precies genoteerd werd en dat hij bij nalezing van de notities van het persoonlijk onderhoud meerdere misverstanden vaststelde, doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat de meeste van zijn opmerkingen vormelijke of niet-cruciale aspecten van het persoonlijk onderhoud betreffen en niets wijzigen aan de inhoud. Verweerder heeft de opmerkingen van verzoekers advocaat bij de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming wel degelijk in acht genomen. Verzoeker toont bovendien niet aan dat de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming anders zou zijn geweest zonder de door hem aangehaalde *“vertaalproblemen”* en *“miscommunicatie”*.

Hoe dan ook vindt verzoekers kritiek op de tolk en vertaling geen grondslag in het administratief dossier. Immers blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker bij het indienen van zijn verzoek op de DVZ en in overeenstemming met artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet om de bijstand van een tolk Arabisch verzocht heeft; dat hij voor de DVZ zijn verklaringen in het Arabisch aflegde en dit zonder noemenswaardige problemen verlopen is; dat de *protection officer* bij aanvang van het onderhoud verzoeker heeft gezegd dat eventuele problemen (betreffende de tolk of andere) gemeld moeten worden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 1); dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat hij de tolk goed verstaat (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2); dat verzoeker aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft aangegeven dat hij alle vragen en de tolk goed begrepen heeft (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18-19); en dat gedurende het verloop van verzoekers onderhoud geen moeilijkheden werden gemeld, noch door verzoeker of zijn advocaat, noch door de tolk of de *protection officer*. Bijgevolg kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen. Dat verzoeker *post factum* in de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud opeens gewag maakt van vertaalproblemen is dan ook niet ernstig. Verzoeker gaat er in deze eveneens aan voorbij dat de tolk hiertoe geaccrediteerd is en dat het CGVS er geen belang bij heeft geen kundige tolk aan te stellen. Ten overvloede dient er nog op gewezen dat eventuele subtiele afwijkingen in vertalingen en schrijfwijzen van bepaalde namen of plaatsen het flagrante gebrek aan gedetailleerde en doorleefde antwoorden van verzoeker geenszins kunnen verklaren.

9. Aangezien verzoekers Eritrese nationaliteit niet geloofwaardig is, is de uiteenzetting in het verzoekschrift over de militaire dienstplicht in Eritrea en het risico bij terugkeer – met verwijzingen naar landeninformatie – *in casu* niet dienstig.

10. De door verzoeker bijgebrachte documenten kunnen de voorgaande vaststellingen niet wijzigen, noch verzoekers voorgehouden Eritrese nationaliteit aantonen.

Uit verzoekers Facebookposts over Jezus (stuk 4, bij verzoekschrift) kan geenszins worden afgeleid dat verzoeker de Eritrese nationaliteit heeft. Ook het loutere feit dat verzoeker een christelijke Eritrese kerk in Brussel frequenteert (stukken 5 en 6, bij het verzoekschrift) kan op zich niet aantonen dat verzoeker de Eritrese nationaliteit heeft. De foto's van verzoeker in Soedan (groene map, administratief dossier; stukken 7-9, bij verzoekschrift) zeggen nagenoeg niets over verzoekers identiteit en over de concrete situatie waarin hij zich beweerde te bevinden. Het document van het rode kruis (groene map, administratief dossier) toont niet aan dat verzoeker op zoek is naar zijn vader, noch wat zijn nationaliteit zou zijn. Het medisch document (groene map, administratief dossier) heeft geen uitstaans met zijn verzoek om internationale bescherming.

De door verzoeker bijgebrachte doopakte (stuk 1, aanvullende nota van 10 oktober 2024; aanvullende nota ter terechtzitting) vormt geenszins een overtuigend bewijs van verzoekers identiteit en/of nationaliteit. Zo is deze doopakte niet gedateerd, bevat deze geen foto op de daartoe voorziene ruimte en is niet duidelijk op basis van welke (officiële) gegevens deze doopakte werd opgesteld. Het attest van de priester met identiteitskaart, waarin wordt gesteld dat alle informatie in de doopakte waar en accuraat is (stuk 2, aanvullende nota van 10 oktober 2024; aanvullende nota ter terechtzitting), kan de waarachtigheid van de inhoud van dit document niet waarborgen. Immers werd dit overduidelijk gesolliciteerd document op 29 juli 2024 opgesteld, wanneer verzoeker reeds in België verbleef en 19 jaar na verzoekers vermeende doopsel (volgens deze doopakte). Bovendien maakt de doopakte melding van verzoekers geboortedatum op [...] februari 2005, dewelke blijkens het leeftijdsonderzoek vals is, zodat geenszins kan worden aangenomen dat de overige gegevens zoals vermeld op deze doopakte wel correct en waarheidsgetrouw zijn. Bijgevolg toont noch de doopakte, noch het attest van de priester verzoekers voorgehouden Eritrese nationaliteit aan.

Het attest van woonst van het bestuurscomité van Umm Gurja (stuk 3, aanvullende nota van 10 oktober 2024; aanvullende nota ter terechtzitting) maakt eveneens melding van verzoekers valse geboortedatum op [...] februari 2005, zodat geenszins kan worden aangenomen dat de overige gegevens vermeld op dit document wel correct en waarheidsgetrouw zijn. Bovendien heeft dit document geen officieel karakter en kan dit door eender wie zijn opgesteld.

De enveloppe (stuk 4, aanvullende nota van 10 oktober 2024; aanvullende nota ter terechtzitting) toont louter aan dat de stukken werden opgestuurd door H.A.A.H. vanuit de stad "*Port Sudan*" in Soedan.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont, gelet op het voormelde inzake de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden Eritrese nationaliteit, verder niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn werkelijk land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS